

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 9. SZÁM, 2009. MÁR. 1.

Kedves Testvéreim!

Hadd kezdjem a mai igehirdetést egy, a való életből vett történettel. Kassától nem messze él egy idős asszony, akit valaha apácák neveltek. Ha nem szüntetik meg a rendeket, őt is felszentelték volna. Így azonban, kényszerből, civil életet kezdett. Családot alapított és megpróbálta átadni a hitét gyermekeinek és unokáinak. Csakhogy a hit mellett unokáit nagyon furcsa dolgokra is tanította: csúnya és vulgáris beszédre. Abban lel-

a tartalom, a hitelesség. A kiüresedett, csak a hagyományokban és szokásokban élő hit nem tud bizonyoságtévő lenni. Olyan ez, mint amikor egy gyümölcs kivülről szép, kívánatos; belülről viszont tele van fekélyvel és ehetetlen résszel. Nem jó semmire! Ahogy Máté evangéliumában is olvashatjuk, „*minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. (...) Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik.*” (Mt 7,17.19)

„*Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagyátok mindazt, ami a törvényben ezeknél fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni. Vak vezetők: kiszűríték a szűnyogot, a tevét pedig lenyelitek.*” „*Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, belül pedig tele van rablásvággal és féktelenséggel. Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és a tál belsejét, hogy azután a külseje is tiszta legyen!*”

Mt 23,23-26

te örömet, ha a kisleányok, akik nem voltak igazán tudatában annak, mit mondanak, csúnyán beszéltek. Családi viharokat kavart és örült nekik, viszályt szított és gyönyörködött benne. A faluban is sokan félnek tőle a mai napig. A templomban meggyóna a bűneit, feloldozást kapott de a háttérből továbbra is intrikált szüntelenül. Mélyen vallásos asszony, ájtatosnak is mondanám, magát jó embernek és jó kereszténynek tarja, csak valahogy sokszor cselekedett mások ellen. Az ájtatossága pedig nincs összhangban a cselekedeteivel. Hiányzik

A vallási életen kívül beszélhetünk a társadalmi életről is. Hány ún. „mintacsalád” létezik, ahol kívülről a tökéletes harmónia látszik. Ha azonban egy kicsit is megkapargatjuk a felszínt, eltűnik a stabilitás, nincs már meg az az alap, ami által ők mások számára követendő példává lettek kikiáltva. Ha nem a nyilvánosság előtt állnak, előtűnnek a hatalmas problémák. Az ember sokat ad a látszatra. Isten azonban azt is jól látja, ami az emberi szemek előtt rejtve marad. És van, amikor Ő szembebesíti az embert önmagával. Figyelmeztet, hogy

elhajlottunk Attól, Akinek számunkra az etalonnak, a mértéknek kell lennie, Krisztustól, és ahelyett, hogy Neki akar-nánk megfelelni, beérjük azzal, hogy az embereknek felelünk meg.

Jézus az írástudókban és a farizeusokban is ezt a külsőségességet és képmutatást kritizálja. A görög eredetiben szereplő szó még valamit enged sejtetni: az ige színészkedést és színlelést is jelent. Nem feltétlen tudatos ferdtésről van itt szó, hanem a hirdetett szó és a magatartás közötti különbségről. Magukat is becsapták ezek az emberek. Úgy hitték, hogy Isten számára a hitnek az a féle megélése a legkedvesebb, amit ők tesznek. Jézus azonban tükröt tart nekik, és ez a szembeállítás leleplező. Ezek az emberek eltévesztették a célt. Jézus már a fejezet elején is azt mondja a farizeusokról és az írástudókról a sokaságnak és a tanítványainak, akik körülveszik Őt: „Amit tehát mondanak, azt mind te-gyétek meg és tartsátok meg, de cselekedeteiket ne kövessétek, mert mondják, de nem teszik. Súlyos terheket kötnek össze, és az emberek vállára rakják, de maguk az ujjukkal sem akarják azokat megmozdítani. Minden cselekedetüket csak azért teszik, hogy feltűnjenek az embereknek: megszelesítik imaszijaikat, és megnagyobbítják ruhájuk bojtjait; szeretik a lakomákon a főhelyet és az első üléseket a zsinagógában; szeretik, ha köszöntik őket a piacon, és ha mesternek szólítják őket.” (Mt 23,3-7)

A jellemzés után pedig jön a hét jajmondásba összesűrített kritika és fenyegetés, vagy inkább figyelmeztetés. Ezek a jajmondások mind azt szolgál-

ják, hogy a farizeusok és az írástudók rádöbbenjenek saját hiányosságaikra és térjenek meg azokból, hogy azután a lényegretartsák szem előtt.

Jézus a negyedik jajmondásban azt kritizálja, hogy a farizeusok és az írástudók a külsőségekben ugyan megtartják Isten parancsolatait, de lényegükben megszegik azokat. Azt, ami látványosan megmutatja az Istenhez tartozásukat, szinte túlzásba vittén is megtartják, de a leglényegesebb részről, a szeretet nagy parancsolatáról megfélekednek (Mt 22,37-40). Pedig ez a parancsolat nem új dolog a számukra! A próféták is erről beszéltek. Mikeás azt mondja: „*Mivel járuljak az ÚR elé? Hajlongjak-e a magasságos Isten előtt? Talán égőáldozattal járuljak elébe, esztendő borjakkal? Talán kedvét lelj az ÚR a kosok ezreiben, vagy az olajpatakok tízezeiben? Talán elsőszülöttemet áldoztam bűnömért, drága gyermekemet vétkes életemért? Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az ÚR! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.*” (Mik 6,6-8) És ugyanerről beszél Hóseás is: „*Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét, és nem égőáldozatokat.*” (Hós 6,6)

Hát ennyire rossz törvény a tized fizetése? Semmiképpen, hiszen maga Isten rendelte el azt, hogy az ember adjon tizedet a föld szemes terméséből és a fa gyümölcséből (3Móz 27,30), illetve a veteményből, a különféle gabonából, a borból és az olajból (5Móz 14,22-23). Izrael tanítói később a tizedet kiterjesztették mindazokra a dolgokra, amiket a

föld megterem, így a fűszernövényekre is: a mai Igében a mentából, a kaporból és a köménymagból adott tizedről hallhattunk. Ezen a kötelező tizeden kívül más tizedek is voltak: a lévitáknak és a papoknak adandó tized (4Móz 18,21-32; Neh 10,37-39); a második tized, amit minden zsidónak a jeruzsálemi zarándokünnepek alkalmával kellett megfizetnie (5Móz 14,22-27), és egy sabbatév alatt a szegények számára is kétszer tizedet kellett adni (5Móz 14,28k.; 26,12k.). Ezekből a tizedekből tartotta el a nép a papokat és a lévitákat, és ez számított Jeruzsálem, a szent város, fő bevételi forrásának is. Hiába volt a zsidó ember számára nagyon fontos a törvény megtartása és a jeruzsálemi templom, mégis a szegény kistermelők számára nagy teher és néha lehetetlen is volt ennyi tized kifizetése. Ezért Jézus a kritikájában szembeállítja a tized kifizetésének kötelezettségét az igazságos ítélettel, az irgalmassággal és a hűséggel. A kettő közül az utóbbi a fontosabb és Isten számára kedvesebb. A tized csak az Isten iránti szeretetnek és hálának a megnyilvánulása, de Isten célja semmiképpen sem az, hogy az ember olyan áron tartsa be a tized törvényét, hogy közben éhen hal. A tized és az Isten és embertárs iránti szeretet összetartozik, de olyan módon, hogy a fontosabbat cselekedjük, a kevésbé fontosat pedig nem hanyagoljuk el. Így tudjuk Istent a legjobb módon dicsérni. Ilyen módon fontosabb a szeretet, mint a minden titok ismerete és minden bölcsesség birtoklása (1Kor 13,2).

Az ötödik jaj-mondásban Jézus azt

kritizálja, hogy míg a farizeusok és az írástudók a pohár és a tál külsejét megtisztítják, annak a tisztátalansága, ami a pohárban és a tálban van, nem zavarja őket, – márpedig ami rablászavágyból és mértéktelenségből származik, tiszta semmiképpen sem lehet. Mit ér a rituális tisztaság, ha a szív tele van álnoksággal?

Ezért nem a külsődleges vallásgyakorlat a lényeges, hanem a belső lelki élet. Aki maga nem él Krisztus közelében, a mindennapjait nem Vele éli, az nem tudja megmutatni mások számára Isten szeretetét. Nem tud mást Krisztus útján vezetni, ha saját maga sem azon jár. Éppen ez a nagy veszélye a képmutatásnak. Jézus erről úgy beszél egy másik helyen, hogy ez a farizeusok kovásza (Mt 16,11). Ez a kovász pedig képes megfertőzni az egész tésztát. Veszélyes, mert nem hitből fakad, hanem csupán a törvény tudománya ez. Számunkra más van elkészítve. Jézus Krisztus által, az Ő ereje, az Ő gyógyítása által az ember kívülről és belülről is megtisztul. Láthattuk ezt mindazoknál az embereknél, akiket Jézus meggyógyított. A betegség külső jegei elmúltak: a vak látott, a béna járt, a megszállottat elhagyta démona, és ezzel együtt a beteg ember vétkei is megbocsáttak. Az összes és örökre. És így volt teljes a gyógyulása.

Ma az egyházi naptár szerint ötvened vasárnapja van - még nem kezdődött meg az igazi nagyböjt, az csak most szerdán, hamvazószerdán kezdődik. Most még csak megyünk a böjt felé. Ennek az időszaknak az egyházi jellegét ez a mondat fejezi ki: *Böjt felé, igaz megtéréssel.*

Erre az igaz megtérésre, a külsődleges vallásosságból a szív szeretetéből fakadó megtérésre és hitre hív minket Jézus. Először a szívben kell, hogy megváltozzanak a dolgok ahhoz, hogy az egész életünk megváltozzon. Nem a vallásos törvények, az előírások betartása változtatja meg életünket, hanem szívünk tisztasága. Jézus ezért a törvény mélyéről mindig Isten eredeti szándékát hozta felszínre. A szívünknek kell megváltoznia, a szívünknek kell megtérnie Istenhez és

embertársunkhoz. Ha a szívünk megtér a szeretet forrásához, Istenhez, ha Jézus él bennünk, akkor minden cselekedtünk, ami ebből a jézusi irgalmasságból és szeretetből fakad, Istennek tetsző cselekedet lesz. És akkor érvényes lesz a mi életünkben is Augusztinus összefoglalása arról, hogy mit jelent a szabadság a keresztyén ember számára: „*Szeress, és tégy amit akarsz.*” Így legyen!

Ámen

(Elhangzott 2009. február 22-én)

BESZÁMOLÓ

Kedves Olvasónk!

A következő sorokban **beszámolunk a múlt vasárnapi presbiteri gyűlésről.**

A gyűlés pontjait Dienes Kornélia gondnok, Simon Sz. Krisztina és Hlavács Pál presbiter állították össze. A gyűlésen a presbitérium összes tagja jelen volt. A jegyzőkönyvet Balázs Mária vezette.

– A gyűlés első pontjának előzménye a presbitérium két héttel ezelőtti rövid megbeszéléséhez kötődik, melynek során **gyülekezetünk segédlelkése, Bodnár Noémi családi okokra hivatkozva közölte, távozni kényszerül Prágából és a Ft. Zsinati Tanácsnál kérelmezni fogja áthelyezését. A presbitérium tudomásul vette a segédlelkész döntését, és reagálva rá szintén le-**

vélben fordult a Ft. Zsinati tanácshoz. Levelében a presbitérium kérelmezi egy olyan missziói jellegű munkában jártas lelkész/segédlelkész Prágába történő kihelyezését, aki megfelelő színvonalon tudná képviselni gyülekezetünket és a Szlovákiai Református Keresztyén Egyházat. **A levél, melyet gyűlése során a presbitérium minden tagja aláírt, az istentiszteleteket követően minden gyülekezeti tag számára megtekinthető.** A gyülekezet presbitériuma tisztában van azzal, hogy Prága esetében (gyülekezetünk missziós gyülekezet) a Ft. Zsinati Tanácsnak van kizárólagos lelkészkihelyezési kompetenciája, amely viszont leghamarabb áprilisban ülésezik majd.

– A presbitérium **megszavazta a gyülekezet hivatalos ügyeinek intézésére szolgáló Skype kontó újratöltését (10 EUR)**

– A presbitérium tárgyalta **gyülekezet**

segédlelkészének távozása előtt elvégzendő feladatokról. Ezek közül a legfontosabbak: leltárkészítés; Reininghaus úr, a prágai német ajkú protestáns gyülekezet lelkipásztorának felkeresése, aki a gyülekezet misszionálási stratégiával kapcsolatban adhat értékes tanácsokat; tárgyalások befejezése a kórei gyülekezettel; kapcsolatok összeírása; gyermekmegőrző/vasárnapi iskola ügyének letisztázása Halamáné tiszteletes asszonnyal, a Prága 1, Klimentská utcai csehtestvér gyülekezet lelkipásztorával; gyülekezeti harmonogram készítése; gyülekezeti tagok nyilvántartásának pontosítása – tagsági kártyák kitöltése; heti egy alkalommal használható gyülekezeti irodahelyiség ügyének letisztázása (potenciális lehetőség: Nemzetiségek Háza); gyülekezeti kottatár rendezése; próbaterem jövőbeni biztosításának letisztázása; gyülekezeti újság és dokumentumok archiválása;

– A presbitérium **500,- Kč**-ban határozta meg az **egyházfenntartási járulék egy főre eső AJÁNLOTT összegét.**

– A presbitérium úgy döntött, hogy a **gyermekmegőrző/vasárnapi iskola ügyében kis felmérést készít.** Egyelőre 4-5 gyermek szülei jelezték igényüket. **A megőrző/vasárnapi iskola fenntartását a gyülekezet magára vállalná** – csupán a rajzeszközökre fogadna el fél-éves/éves hozzájárulást a szülőktől.

– **Bednář Aranka presbiter jelezte, szívesen segíti a gyülekezet munkáját „tiszteletbeli presbiter”-ként, lemond**

a gyülekezetben hosszú éveig betöltött pénztárvezetői tisztségéről, **és javasolta a presbitérium új taggal történő bővítését.**

– **A presbitérium megszólította Ujlaki Zsófia és Majláth Marián testvéreket, vállalják a gyülekezeti weboldallal szerkesztésével járó feladatokat,** segítsenek a weboldal folyamatos aktualizálásában. A testvérek jelezték, hogy megbeszélik a feladatok részleteit és döntésük felől értesítik a presbitériumot.

– **A presbitérium megszólította Leczó Annamária testvért, vállalja a levelezéses kapcsolattartó feladatát.** Ezáltal a gyülekezet nyilvántartása, a levelezés, a gyülekezeti alkalmak e-mailes/leveles hirdetése/Üzenet küldése/Támogatók leveles felkeresése egy kézben lenne. **Leczó Annamária a feladatot elvállalta.**

– A presbitérium tagjai egyetértettek egy, a CsMMSz Prágai Alapszervezetével közösen készítendő, **a prágai magyar szervezetek életét, tevékenységét röviden bemutató, brossúraszerű kiadvány** készítésének ötletével. A kiadvány pizskozatának elkészítését Hlavács Pál vállalta magára – Kosár Árpád presbiter jelezte, vállalja az ügy CsMMSz-szel történő letisztázását. **A kiadvány segíthetne a gyülekezet építésében – új tagok szerzésében.**

Következő ülésének időpontját a presbitérium nem határozta meg.

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– Gyülekezetünk segéd-lelkésze jelezte, hogy a **Zsinati Elnökség a prágai lelkészutánpótlás ügyében** nagy valószínűséggel már **március**

7-8-án tud tárgyalni. Reménység szerint az ügyben mihamarabb döntés/határozat születik.

– Gyülekezetünk **Mille Do(re)Mi kórusa március 14-15-én szeretne kórushétvégét tartani.** A kórushétvége a szokásos március 15-i fellépéssel záródna, amelyre reménység szerint a Kisoldalon (Malostranské náměstí) fog sor kerülni, Rákóczi Ferenc emléktáblájánál. A kórus vezetése ezúton kéri a kórustagokat, időben jelezzék esetleges hiányzásukat.

BÖLCSESSÉG

És neveld lelked kérésselhetetlen igényérzetre. Ez a legfontosabb. A tömegek világa csak mohó, de nem igényes.

Te maradj mértéktartó és igényes.

A világ egyre jobban hasonlít egyfajta Woolworths-áruházra, ahol egy hatósért megkapni mindent, silány kivitelben, ami az élvező hajlamú tömegek napi vágyait gyorsan, olcsón és krajcáros minőségben kielégítheti. Ennek a tömegkielégülésnek veszélyei már mutatkoznak, az élet és a szellem minden területén.

Egy kultúra nemcsak akkor pusztul el, ha Athén és Róma finom terein megjelennek csatabárdal a barbárok, hanem elpusztul akkor is, ha ugyanezek a barbárok megjelennek egy kultúra közterein és igény nélkül nagy keresletet, kínálatot és árucserét bonyolítanak le. Te válogass. **Ne finnyásan és orrfintorgatva válogass, hanem szigorúan és könnyörtelenül. Nem lehetsz elég igényes erkölcsiékben, szellemiekben. Nem mondhatod elég következetesen: ez nemes, ez talmi, ez érték, ez vacak. Ez a dolgod, ha ember vagy, s meg akarsz tartani ezt a rangot.**

(Márai Sándor;

Füves könyv - Az igényről)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felélős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP